

Retkahdus

Julkaistu 6.10.2011

Pääsin noin puoli vuotta sitten vankilasta ja sielä vaikean alun jälkeen olin ilman päihteitä melkein kaksi vuotta. Sitä ennen oli vuosia opiaattien käyttöä ja ihmettelinkin miten helppoa oli olla ilman mitään. Toisaalta oli vähän pakkokin. Pari vuotta säännöllistä liikuntaa, salia sun muuta ja kunto oli mielettömän hyvä, kun pääsin pois! Mutta heti kun portista vapauteen pääsin oli heti mielessä, että nyt voi vähän ottaa "lääkettä",kerran tai pari.

No nyt on puoli vuotta mennyt enkä montaa päivää tästä ajasta ole ilman opiaatteja ollut, ne vaan on ja pysyy matkassa. Monta kertaa viikossa mietin kuinka typerää ja turhaa tää on, silti niitä menee. Toisaalta, käyn rehellisessä työssä enkä nyt pystyisi siihen jos yrittäisin olla ilman ja samalla tehdä töitä. Tiedän, että tää on tosi huono puolustus mutta ilman tiettyjä aineita en kävisi töissä enkä olisi niin sosiaalinen kuin nyt.

Mutta ei tää loputtomiin voi näin jatkaa, joskus niiden käyttö on lopetettava. Pystyn olemaan ilman, mutta kun en sitä itse tosissani halua, on turhaa edes yrittää.

Nimimerkki:

Hammet

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/huumeet-ja-laakkeet/retkahdus>